А на воді в чиїйсь руці
Гадюки пнуться... Сон. До дна.
Війнув, дихнув, сипнув пшона —-
І заскакали горобці!..
— Тікай! — шепнуло в береги.
— Лягай...— хитнуло смолки.
Спустила хмарка на луги
Мережані подолки.
1918